

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement

Drie maal per week 6 franks per jaar.
 Twee " " " 4 " " " " "
 Een " " " 2 " " " " "
 Een blad afzonderlijk 15 centiemen.
 De abonnementen zijn voortaf betaalbaar.
 Aankondigingen 15 centiemen per drukregel.
 Reclamen, vermissen en andere artikelen voortaan
 of binnen in het blad : 1 fr. den drukregel.

Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLEE, uitgever en eigenaar van dit blad.
 De Postrijder verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.
 Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, **grote Markt, n° 37-39, te Tongeren.**

TONGEREN, 21 MEI.

Van alles wat.

Men weet dat onze tongersche geuzen van gelachte zijn dat de religieuzen uit de hospitalen moeten verwijderd worden en dat de dienst der zieken moet gedaan worden door wereldlijke meijers, natuurlijk door geuzinnen. Ons droevig geuzenblad heeft dit klaar en duidelijk te kennen gegeven.

Er gaat geen dag voorbij, zonder dat men ziet hoe schoon het gaat in andere steden waar men de religieuzen door wereldlijke ziekendiensters vervangen heeft. Vandaag alweer brengen de gazetten ons nieuws uit sommige vergezude hospitalen.

Te Weenen bestaat een wereldlijk hospitaal, ingericht door het gouvernement, waar het zoo wereldlijk toegaat, die men in de Wetgevende Vergadering voorgesteld heeft heel het boeltje voor de rechtbank te zenden.

De denijerijen, daar geplaatst, gaan alle gedacht te boven, de kost is er slecht en de ziekendiensters stelen er als de raven. Dat alles is voor ons van weinig belang; maar belangrijk is een brief uit Weenen, in een protestantsch blad van Rotterdam verschenen:

De 250 verpleegsters verdienen 12 gulden in de maand met den kost, dezelfden dien de zieken krijgen. En voor 40 kreutzer per dag zou men personen kunnen vinden, genegen vierentwintig uren achtereen in ziekenzalen met 25 en meer bedden, de zwaarste diensten te verrichten en daarbij neg zelfopofferende liefde genoeg bezittende, om zich te onthouden van alle pogingen om door het krijgen van drinkgeld of het handelen in levensmiddelen hun schamel loon eenigzins te vermeerdere!

« Een deskundige schrijft dan ook, dat de toestanden, zoals die door den afgevaardigde Permerstorfer werden geschilderd, nog ver beneden de wettelijkheid zijn. Zoo vermeldt hij het haast ongelofelijke geval dat in het renaissancegebouw, met zijne negen grote binnenplaatsen, slechts eene enkele badruiming is voor de 3000 patienten, waarheen de convalescenten zich uit de meest afgelegen hoeken van het gebouw moeten begeven, willen zij zich reinigen.

« De klachten over de verpleegsters gaven eenigen afgevaardigden aanleiding, in de gisteren gehouden Kamerzitting, de regering te vragen, of zij niet genegen zou zijn de verpleging en ook den dienst in de keukens, aan de geestelijke zusters op te dragen. Zij wijzen daarbij op de voortreffelijke diensten, door deze vrouwen bevestigd in het Rudolfs-hospitaal, in het Frans Jozef kinderziekenhuis, in het hospitaal van de H. Elisabeth en in de hospitalen der Barmhartige Zusters. Door de regering werd de vraag nog niet beantwoord.

« Al moede de verpleging door geestelijke zusters ook hare eigenaardige bezwaren hebben (?) het meermalen der zieken zou, werd hunne meening gevraagd, zonder twijfel de voorkeur geven aan de verpleging door edele vrouwen, die daarbij de inspraak van haar hart of van hare godsdienstige gevoelens volgen, boven die door personen die hunne diensten verhuuren voor a 12 gulden en den kost in de hoop op onrechtmatige emolumenten!

Zoo spreekt een protestantsch blad, en men zou zeggen dat onze liberalen van die lessen gebruik zouden maken, door hunne vrienden te geven. Dit is echter het geval niet. Blindweg wil men hier voortgaan, gedreven door den dommen haat van eenigen; en zekere overheden geven toe, omdat zij bang zijn van hunne zetels te verliezen.

Wij mogen nogtans bewijzen, dat de protestanten zelve moeten bekennen dat de dienst der Zusters beter is dan de dienst van die welke hunne diensten verhuuren.

Een lid van het oostenryksch Parlement heeft eene interpellatie tot het gouvernement gericht, en schrikkelijke veropenbaringen gedaan over

hetgeen er gebeurt in het groot gasthuis van Weenen, waarvan het bestuur en gansch het personeel wereldlijk zijn, en waar gewoonlijk omtrent de 2000 zieken verpleegd worden.

De zieken krijgen er verrat vleesch, beschimmeld brood, oprecht walgelijk voedsel. Zij worden bestolen en bedrogen door de ziekendiensters, die tabak, cigaren, jenever, enz., verkoopen.

De ziekendiensters verlaten 's nachts het gasthuis zonder toelating, mits een drinkgeld te geven aan den portier, opdat hij de deur opene, zodat de arme zieken den geheelen nacht alleen en zonder hulp blijven.

De bestuurder en de oppergeneesheeren bewonen in het gasthuis prachtige, ja vorstelijke kamers, terwijl de ziekenzalen in verloren hoeken verdoken zijn, waar lucht en licht ontbreken.

Het wereldlijk, vrijmetselaarsgeestel bestuur is van dit alles onverschillig en doet niets om in dien schandigen toestand te voorzien.

Deze ongoedlijke veropenbaringen hebben te Weenen en overal eene groote verontwaardiging verwekt.

En ziedaar, medeburgers, op welke wijze de vrijmetselaarsloge de gasthuizen in ons land zou willen inrichten, met haat van de gasthuisgenoten, en tot groot nadeel der ongelukkigen die in deze heldadige gestichten moeten opgenomen worden.

De maire van Marseille heeft verbod gelegd op het uitgaan van alle processies of godsdienstige stoeten in de straten dezer stad.

Die fanatieke godsdienstliefhebbers doet anders niet dan de bevelen der vrijmetselaarslogen stijf uitvoeren.

Den dag dat de geuzen in België opnieuw zouden aan het roer komen, zouden zij zich aan dezelfde vervolgingen, dezelfde buitensporigheden als hunne confraters uit Frankrijk overlevenden, namelijk: verbieden van processies, verwereldlijken van gasthuizen, verjagen van kloosterlingen, sluiten van kerken, enz.

Zij hebben gelakkiglijk geene kans er in lang nog aan te denken.

In de bijzonderste steden van het land, zijn de vooruitstrevers der liberale partij bijeengekomen om afgevaardigden te noemen tot het aanstaande Congres, welk zij van zijn zijde onlangs te houden. Hun inzicht is van alzo wat eenheid te brengen tusschen de verschillende gezindheden, welke het liberaal kamp verdeelen en die malkander verstaan gelijk kat en hond.

Of zij hun doel zullen bereiken, daar twijfelen wij sterk aan, want het is moeilijk elkander te verstaan als men geene ander principeën heeft dan eene schromeligen lust om aan het schotelke te geraken.

Eene zaak is zeker, te weten dat er op dit belangwekkend Congres vandaag dat gebulderd worden tegen de dwingelandij van de pastoors, tegen de verdrukking van het ministerie van onwetendheid, en dat men eenpariglijk het algemeen stemrecht zal vragen als redmiddel uit die ongehoorde ellende!

Die heeren mogen spreken van ellende, zij die de volksklas niet kennen, dan om de kwade drift der menigte op te hilsen en de plaat portsen als er gevaar is van met de kraag gevat te worden.

Met hun algemeen stemrecht hopen zij van aan het roer, of beter gezegd aan de Staatskas te geraken, maar wat zou de arme werkmans er mee winnen, indien het bestuur van het land in de handen kwam van zulke mannen, die voor hem niets, volstrekt niets over hebben? Niemandalle!

Dat het lot van den werkmans niet het minste aan het hart ligt van die voorvechters der liberale partij, blijkt klaar uit deze bemerkings: dat er bij die mannen nooit iets los te maken is tot onderstand van den eenen of den anderen ongelukkige, en dat is zoo waar dat een buoner meest gelezene gazetten ronduit bekend heeft dat al de liberalen gierigaards zijn!

Tot hiertoe waren de socialisten, in den schijn ten minste, eensgezind. Hun grrrroote spreker, gezet Anseele, was gewoon, bij het uitgaan zijner hoeklinkende redevoeringen, niet anders dan door toejuichingen onderbroken te worden.

Die gouden tijd van het socialisme is thans voorbij. Anseele is, voor de Waalsche socialisten, niet langer meer de groote profet der partij. Men durft hem, vlak in het aangezicht, tegenspreken en uitroepen, in een woord: zijne populariteit is naar de maan.

Dezer dagen bevond de Gentsche grootspreker zich op eene meeting te Paturages, alwaar hij, als naar gewoonte, tegen nijveraars en fabriekanten begon te bulderen, toen eensklaps een stem uit de vergadering opging, en hem vroeg:

« Wilt gij, ja of neen, de algemeene werkstaking? »

Dat was eene vraag recht op den man af, waarop reukuit diende geantwoord te worden. Doch Anseele hield daar niet van en begon rond den pot te draaien.

Daarop werd de gewezen groote man naar behooren uitgeloken. Hij had goed te zeggen dat hij voor de zaak in 't gevang had gezeten; niets hield en de vergadering wierp hem overboord als eenen gewonen burger.

Vooruit zelve bekend dat de vergadering zijnen held heet heeft te spreken en dat Anseele, met zijne gewone beleefdheid, de onderbrekers toeriep dat zij « lafards » waren en dat zij dit in de kerk « niet zouden durven doen.

Zoodra de man tegenspraak ontmoet, kent hij geene andere verdediging dan zijne tegensprekers voor kerkmannen uitmaken. Hoe dat te pas komt op eene vergadering van socialisten is moeilijk te begripen.

Immers de aanhangers van Defuisseaux en van de algemeene werkstaking zijn zoo min vrienden van de kerk als de partijgenooten van Anseele.

Deze hebben zich dan ook door dit blaauw argument niet laten verschrikken. Drij sprekers, Maroille, Miane en Looz, hebben na Anseele het woord gevoerd, om hem te bestrijden.

Door Miane verweten dat hij niet onafhankelijk was « omdat er burgers geld storten in 't vooruit » riep Anseele uit dat Miane een « Jesuit » was.

Deze vernieuwing van 's mans geliefkoosd verdedigingsmiddel maakte geenen den minsten indruk op de vergadering, die uitginging na met ongeveer 200 stemmen besluiten te hebben dat de algemeene werkstaking, zoo gauw mogelijk, moet uitbreken.

Daarop mocht Anseele zijne maten oprollen en voor goed waarvel zeggen aan het Walenland, alwaar zijn haring niet meer braden wil. Hij troostte zich met in zijn blad nog wat heviger dan te voren tegen de burgers uittevalen met welke hij door zijne Waalsche broeders en vrienden wordt gelijkgesteld.

Men schrijft uit Brussel dat het liberalisme meer en meer verdrogen wordt door het radicalisme: het progressistisch congres is daarvan een der groote bewijzen. Zoo heeft men te Charleroi even als te Louvain en elders, in de Association liberale al de gematigde liberalen buiten het komitee gestoten. Men wil daar radicalen, geene liberalen meer. Aan wie de schuld? Aan wie anders dan aan de liberalen zelve, die met de radicalen aanspanden, in de hoop van door hen meester te blijven. Het liberalisme heeft dus wat het verdiend heeft.

De Geuzen van Blankenberghe hebben eenen baardscheerder benoemd als vertegenwoordiger op 't Congres der Vooruitloopers.

Niemand mag daar mee lachen...

In den tijd der Franse Republiek waren het ook gewoonlijk baardscheerders die in de dorpen den dwingeland en den verlichter speelden.

En onder Piet Van Humbeek waren al de

onderwijzers scheerders geworden: zij schoren ons zonder zerp en leefden vet en blij met het geld der gemeenten, der weduwen en weezen!

Hoe de tijden veranderen. Vroeger maakte Brussel oproer voor eenen niemendalle; vandaag mag de liberale pers zoo hard schreeuwen als zij wil, dat men het volk aithongert, zij schreeuwt in de woestijn, en daar beweegt zich geen kassei.

Dit hebben wij gezien ter gelegenheid van de stemming van het voorstel-Dumont.

Zag men ooit de bedreigingen van de liberale partij armezaliger afloopen? En toch waren er geene uitnodigingen tot de *cabale revolutionnaire* tekort.

La Reforme en le Peuple hadden de Groote Markt te Brussel aangeduid, als vereenigingspunt der manifesteersders.

Er kwamen slechts nieuwsgierigen, en waren er tusschen den hoop personen met slechte inzichten, dan stonden deze te vergeefs te wachten op de kopstukken — die niet voor den dag kwamen.

De liberalen zullen niet meer opkomen in de aanstaande kiezing van Audenaarde.

Dat is jammer.

Men zou alsdan, op de namen van MM. Thienpont en Raepsaet, de meerderheid zien terugkeeren van 350 stemmen, welke in 1882 M. Magherman naar de Kamer zond.

Onze tegenkanten zijn van gedacht dat zij reeds genoeg afgeborsteld zijn...

Den 21 april bestelden had in het gesticht der Zusters van Lieve de Bevroeth (Klein Azie) eene indrukwekkende plechtigheid plaats. Zuster Claudina Gelas, die eenige dagen geleden, om hare engelachtige zelfopoffring en huumsche deugden god-konkerdwas, moest alsdan de cerebeks van het Eerelegioen ontvangen. De konsul-generaal van Frankrijk opende de zitting met eenige welgepaste woorden, en verzocht dokter Suquet als officier van het Eerelegioen, en als overste der kolonie, zuster Claudina Gelas het kruis te overhandigen.

Docter Suquet voldeed met de meeste bereidwilligheid aan dien wensch, en gaf in eene drepgevoelde aanspraak de verdiensten te kennen van de Zuster van Lieve. De toehoorders, waaronder de voornaamsten der franse kolonie, alsook een aantal boorlingen, juichten herhaalde malen de aftevoering van den achtbaren spreker toe. Met de meeste ootmoedigheid en nederigheid ontving het Zusterke het eerekrus, dat met zooveel reden op haar hart prijken zal.

Onze lezers zullen zich herinneren dat de recht-bank van Mechelen de geldigheid der gemeentereglementen heeft betwist, die niet bij tramgevoel werden afgekondigd. Om niet even zoo te varen heeft de gemeenteraad van St-Joost-ten-Noode de gemeentereglementen gisteren, onder eenen kasteelboom, met luider stem doen afkondigen. Het tramgevoel was echter achterwege gelaten. Als het nu nog maar geldig is, te Brussel had de afkondiging door M. Buis zelf plaats. Het publiek bestond uit..... 1 persoon.

Stads- & provincie nieuws.

Het atheneum van Tongeren.

Het is alweer gelijk alle jaren!

De Monteur behelst het verslag over den laatste algemeenen wedstrijd tusschen de atheneums en collegaen van het land. Daar leest men in, hoeveel punten elk atheneum of college behouden heeft op honderd, en welke plaats elke der mededingende scholen bekleedt.

Het is droevig om zeggen; maar het verkostend atheneum van Tongeren komt alweer op den allerlaasten rang! Niet een prijsje, niet eene

magere accessit, niet eene enkele benoeming! En zeggen dat dit elk jaar het zelfde is!

Burgers van Tongeren en vooral Tongersche lastbetalers, leest de volgende cyfers en dan zult gij weten waartoe de lasten dienen die u zoo liberaal opgelegd werden.

Om dit goed te verstaan moet men weten dat aan elke wedstrijd een maximum van 100 punten gehecht is. Hierachter duiden wij aan: 1° het getal punten welk de leerlingen van ons atheneum in elken wedstrijd behouden hebben, 2° het getal der mededingende onderwijsgestichten; 3° de plaats welke het atheneum van Tongeren in elken wedstrijd bekleedt.

LATIJSCHER RHETORICA.
 Fransche opstel. — Punten behouden op honderd: 24. — Het atheneum van Tongeren bekomt de 31ste plaats op 55 mededingende atheneums en collegaen.

Latijnsche taal. — Punten 9.7. — 55° of allerlaaste plaats op 55 mededingers.

Geschiedenis en aardrijkskunde. — 9 punten, — 25° plaats op 24.

Grieksche vertaling. — 19 punten. — 27° plaats op 51.

Wiskunde. — Het atheneum van Tongeren heeft geen deel aan dezen wedstrijd genomen.

Natuur wetenschappen. — 51.5 punten. — 19° plaats op 51.

Vlaamsch thema. — Het atheneum van Tongeren heeft geen deel aan dezen wedstrijd genomen.

Duitsch thema. — Geen enkel punt op 100. — 10° en laatste plaats op 10.

Engelsch thema. — 51 punten. — 6° plaats op 10.

Vlaamsche opstel. — 14.7 punten 15° plaats op 17.

VIERDE LATIJSCHER KLAS.
 Fransche opstel. — 29.4 punten. — 29° plaats op 57.

Latijnsche taal. — 12.9 punten. — 54° plaats op 57.

Vlaamsch thema. — 16 punten. — 20° plaats op 24.

Duitsch thema. — 24.8 punten. — 18° plaats op 56.

Engelsch thema. — 52 punten. — 16° plaats op 50.

Natuur wetenschappen. — 27.6 punten. — 14° plaats op 57.

Vlaamsche opstel. — 41 punten. — 40° plaats op 19.

PROFESSIONNEELE RHETORICA.
 Fransche opstel. 58.5 punten. — 12° plaats op 20.

Vlaamsch thema. — Het atheneum van Tongeren heeft geen deel aan dezen wedstrijd genomen.

Duitsch thema. — 18.8 punten. — 10° plaats op 19.

Engelsch thema. — Geen enkel punt op 100. — 18° en laatste plaats op 18.

Geschiedenis en aardrijkskunde. — 52 punten. — 15° plaats op 20.

Handelwetenschappen. — Het atheneum van Tongeren heeft geen deel aan den strijd genomen.

Wiskunde. — 18.5 punten. — 15° plaats op 18.

Vlaamsch opstel. — 55.5 punten. — 4° rang op 8.

TWEDE PROFESSIONNEELE KLAS.
 Fransche opstel. — 11 punten. — 25° plaats op 24.

Vlaamsch thema. — Het atheneum van Tongeren heeft geen deel aan den wedstrijd genomen.

Duitsch thema. — 0 punten. — 25° en allerlaaste plaats op 25.

Engelsch thema. — 25 punten. — 15° plaats op 17.

Geschiedenis en aardrijkskunde. — Het atheneum van Tongeren heeft geen deel aan dezen wedstrijd genomen.

Handelwetenschappen. — 61.

Natuurwetenschappen. — 22 punten. — 20° plaats op 25.

plaatst met schoone, en men moet denken, met vruchtbare fruitboomen beplant. Laten wij hier bijvoegen dat ook de huizen die nu daar hune deuren op met hebben toen van dien kant gesloten waren.

Ons Begynhof bestond tot in den tijd der franse onwetendheid. Toen werden gelijk men weet, alle godsdienstige gestichten verjaagd en van hunne goederen tot voordeel van den Staat beroofd. De begynhoven toch wierden op eene wat minder boze wijze behandeld, juist omdat, gelijk wij het hooger zeggende, hun instelungs-karakter en doel van die der rechte kloosters verschillen. Slechts wierden zij onthouden, en de prachtige rijkdommen met dewelke onze godvruchtige voorouders deze vereeniging hadden begiftigd, in plaats van aanlagen prijs tot voordeel van den Staat verkocht te worden, werden tot het bezorgen der zieken bestemd. Damit komt het, dat ons hospitaal zich heden in bezit bevindt van den eigendom van alle goederen tot zelfs de kerk, die aan het vorige Begynhof toebehoorden.

De laatste overdringende begynen met het Begynhof behielden in ons midden nog geleerd en er zijn nog menigvuldige Tongenaars welke met de welbekende begyn Heermans, die een der huizen tegen den boomgaard gelegen bewoende, hunne katechismus hebben gaan aanleeren.

Het bestuur verkocht allengskens van af het jaar 1856 meestal der 36 huizen, alsook den pandhof of *prevo* aan denwelken onze *lode* en *hutte*plaat opgevolgd hebben.

dat het eerste Begynhof gesticht werd door St-Begyn dochter van Pepinus van Landen in 692, de anderen dat deze genootschappen door den zoo genoemden Lambert de Begyn, godvruchtige luiksche priester, omtrent de XII° eeuw werden gevormd; zonder de eene of de andere dezer gedachten uitsluitlijk te willen aannemen, moeten wij doen bemerkten dat het woord *begyn*, in den naam zoo wel der eerste als der tweede der gewaande stichters kon gevonden worden. — Wat er ook van zij, bevinden zich alle schrijvers eenparig om te herkennen dat in België de eerste vereenigingen van dien aard gevestigd werden, en dit van de XIII° eeuw af.

Sedert een groot aantal jaren reeds hiervoren bevonden er zich vele godvruchtige dochters, die openbare beloften van kuisheid en godsdienstigheid deden, ofschoon zij in hare huizen gevestigd bleven, en hare goederen zelve bestierden. Deze vereenigden zich dikwijls om komen te bidden of te werken. Dit waren in het algemeen personee die tot het huwelijk geene aantrekkelijkheid beproefden, weduwen, of nog menschen, die aan het werk en de meditatie, de rust kwamen vragen zonder zich aan de strenge regel van een oprecht klooster te willen onderwerpen. Deze bevonden zich ook in Tongeren en de omstreken en men zag omtrent 1240 zich eenige dezer kleine vereenigingen bijeen scharen om samen dezelfde levenswijze te oefenen. Alzo vormde zich ons welbekend Begynhof. De begynen waren aan de kloosterlijke opsluiting niet onderworpen: zij gingen uit zoo zij het verkozen van 's morgens vroeg tot 's avonds op een door de reglementen aangeduid uur. Het was hun toegelaten de zieken te gaan bezoeken en verzorgen, de armen te ondersteunen, de kinderen te onderwijzen en zich

in een woord niet alle werkzaamheden van hunnen staat bezig te houden.

Het was hun streng verboden, geluikspelen, dansleesten, brailoften en openbare vermakingen bij te wonen en in hunne huizen manspersonen te ontvangen; zij moesten slechts de behoefte doen in zuiverheid te leven en hunne meesteressen, door hen allen elk jaar gekozen, te gehoorzamen.

Elk lid dezer godvruchtige vereeniging bewoonde zijn huis met min of meer woelde volgens zijn vermogen, want in de eerste tijden hadden de begynhoven geene goederen; ook om er deel kunnen van te maken moesten door zijne eigene middelen kunnen bestaan. Doch, allengskens zag men deze vergadering menigvuldige giften en malatingen bekomen, die haar toelieten ook onbemiddelde dochters en weduwen aan te nemen en deze hiest en levensmiddelen op kosten van het gemeenbest te bezorgen. De kloosterproevingstijd of *noviciaat* duurde een jaar lang; de gebouwen waar zich de *noevens* vergaderden bestaen nog en zijn heden bevoond door M. Nolens en door de arme meisjesschool; St-Joseph was er de patroon van. — De kleedij onzer begynen was eenvormig: zij was, zoo zegt M. K. Thys, in een zeer geprezen werk, over het St-Catharina's Begynhof, het eenvoudig maar toch bevallig kleedsel der burgerdochteren in de middel-euwen. De grafschermen, alsook eene der vensters uit Begynhofkerk herinneren die kleedij allerbest.

De vlotte op dewelke ons hedendaechs Begynhof bestaen, wierd hun in het jaar 1236 afgestaan. In dien tijd was zij slechts samengesteld uit beuuppden en moerassen, doch was binnen de muren gelegen.

Vandaag nog bevindt zich de oppervlakte van

het Begynhof klaar aangeduid; zij had hare uitgestrektheid tusschen den Jeker van omtrent de Moerenpoort tot aan de brug der Korvenstraat, de Korvenstraat tot aan de Koolkuil, de zoogenoemde straat voor het Begynhof, tot tegenover het huis van M. de Donnae; eindelijk de Kieldenstraat tot tegen het huis P. Ory. De huizen van het Begynhof, die tegen die stralen gelegen waren hadden geene uitgangen op deze; ook zijn alle deuren en vensters die men bijzonder in de naast den Jeker gelegene huizen der Korvenstraat bemerkte, daar lange jaren na het afschaffen der Begynhoven, geopend geworden. Voor degenen die het Begynhof in die tijden rondwandelden, was er niets dan eenen langen blinden muur te bemerkten. Slechts eene enkele poort, en deze stond naast het huis Kleintjens in den hoek der Kerkplaats; deze poort hebben vele onzer lezers noch gezien; alsook den muur die langs het kerkhof tot aan het huis J. George gebouwd was. Just achter deze poort en binnen in den omvang bevond zich de woning der deurwaarder, met het openen en sluiten dezer poort gelast. Met het binnentreden stond men op het kerkhof uitsluitlijk bestemd tot het begraven der begynen. Op eenige treden van daar ziet men de kerk, aan de H. Catharina toegewijd, deze werd tusschen de jaren 1262 en 1500 gebouwd. Omtrent dit zeldzeldijdstip ook zette men het ziekenhuis op en aan dit werd daarna nog eene kapel bijgevoegd, die vandaag in de *betelende meisjesschool* veranderd is.

Merkwaardig is het te merken hoe de huizen van het Begynhof alle hetzelfde karakter teekenen, en dit treft bijzonder het oog op de zoogenoemde plaatsen *ouder de Lode* en in de *Boogweg*. Dit laatste woord is eene verdraaging van *boomgaard*, want over jaren was die hedendaegsche bleek-

Wordt vervolgd.

EENIGE BLIKKEN (1)

OVER HET

OUD TONGEREN

(VERVOLG.)

Misschien, bij het lezen der aandruiding welke wij van de kloosters onzer stad komen te doen, zal men zich verwonderen ons *Begynhof* niet aangehaald te zien; de reden daarvan, genachte lezers, is, dat de Begynhoven geene kloosters waren, en dat te meer hunne grondregelen verschillend waren van de grondregels die de voorgesnoemde godsdienstige gestichten beheerden.

De schrijvers verschillen van oordeel wegens den oorsprong der Begynhoven: de eene beweren

(1) Verboden nadruk.

ERRATUM. — Wij hebben bij dwaling in een vorig nummer gemeld dat het klooster der Jesuiten in de Kielestraat bevond op de plaats waar wij heden den tuin van het huis Genin alsook de later nieuwgebouwde huizen zien.

Het klooster der Jesuiten stond op de plaats waar zich heden de huizen, bevoond door de HH. Voncken, Nagels, enz. bevinden.